

[J. S. Foget.]

sket optaget Bestemmelser, der kunde forhindre den skadelige Bierhvervsvirksomhed paa Rigsdagen. Vi har ønsket Ændringer indført vedrørende Folkeafstemningsreglerne. Vi har ønsket Kirkeparagrafferne ændret og ligeledes Paragraffen om Ejendomsretten, og alt dette efter at vi i Udvalget havde faaet definitivt Afslag paa Forslaget om rent Etkammer. Alle vore Ændringsforslag, skønt sagligt velbegrundede, blev fejlet bort med Undtagelse af et Forslag om Ændring i § 41 vedrørende Finansudvalgets Beføjelser. Dette ene blev taget til Følge. Vi forstaaer, at man ikke har villet tillægge vor Stilling ret stor Betydning fra de tre Forligspartiers Side, i alt Fald ikke saa stor, at man har villet tage synderligt Hensyn til vore Forslag, naar man ikke var enig i deres saglige Begrundelse. Naar man ikke har villet tage Hensyn til de Forslag, vi har stillet, de Ønsker, vi har fremsat, ja, saa maa man selvfølgelig være klar over, at man maa undvære os, og saa maa vi undvære den Ære at være medansvarlige for et Grundlovsforslag, hvormed i Virkeligheden ingen kan udtale deres fulde Tilfredshed.

Det ærede 6te tingvalgte Medlem (C. F. Sørensen) brugte den Vending over for mig, at jeg skulde være et Supplement til Det konservative Folkeparti. Jeg ønsker at fange denne Udtalelse og i den Anledning bemærke, at hvis det ærede Medlem mener dette, saa maa det ogsaa være et Udtryk for, hvorledes man fra Socialdemokratiets Side ser paa det radikale Parti, at Socialdemokratiet altsaa har den Anskuelse, at det radikale Parti fuldkommen er gaet op i Socialdemokratiet.

Vi fra vor Side fastholder det Standpunkt, vi tog fra først af. Vi agter ikke at medvirke til Gennemførelsen af Grundlovsforslaget, vi agter at stemme imod det.

Lange: De Udtalelser, jeg vil fremsætte, er Udtryk for den Opfattelse, der gør sig gældende hos de 6 Medlemmer af den konservative Landstingsgruppe, som i forrige Rigsdagssamling gik imod det ogsaa nu foreliggende Forslag til ny Grundlov.

Vort Syn paa Forslaget er ikke ændret. Vi mener ogsaa nu, at dets Gennemførelse vil betyde ringere Vilkaar for en rolig parlamentarisk Udvikling i vort Land, en Udvikling, der bygger paa Hensyntagen til alle Dele af vort Folk, og som ikke forøger Magten for det rene Flertalsvælde. Vi mener stadig, at Tidspunktet for Forslagets Gennemførelse er uheldigt, og at en ny

Grundlov burde hvile paa Tilslutning fra en langt større Del af Befolkningen, end dette Forslag vil faa. Vi anser det for højst ulykkeligt, at Landet i den nuværende faretruende udenrigspolitiske Situation om faa Maaneder atter skal kastes ud i en Valgkamp, hvis Resultat særlig efter Valgretsalders Nedsættelse let igen kan blive præget af de yderliggaaende Partier.

Der er blevet sagt fra konservativ Side, at de afsluttede Valg har vist, at Konservatismen maa være stærkt interesseret i at faa den nye Grundlov gennemført, for Socialdemokratiets Tilbagegang ved Folketingsvalget og dets Fremgang ved Landstingsvalget viser, at de unge Vælgere er ved at forlade Socialdemokratiet og søge til det konservative Parti. Men en nøjere Bedømmelse af Valgenes Tal vil vise, at dette er urigtigt. De Beregninger, der kan foretages, viser tværtimod, at Venstre og Konservative procentvis har en betydelig større Del af Vælgerne over 35 Aar end mellem 25 og 35 Aar, og at det omvendte er Tilfældet med Socialdemokratiet. Men ganske vist viser Beregningerne, at Kommunisterne og Nazisterne i særlig Grad har deres Tilslutning i de yngre Aldersklasser, og deraf kan man udlede, at Valgretsalders Nedsættelse særlig vil komme til at gavne disse Partier, hvad hverken Regeringspartierne eller de Oppositionspartier, der er repræsenterede i denne Sal, kan have Interesse i. En tilsyneladende Forskel i Socialdemokratiets Valgresultater ved Folketingsvalget og Landstingsvalget skyldes, at man i det ene Tilfælde sammenligner med Valget i 1935 og i det andet Tilfælde, for Halvdelen af Kredsene, med Landstingsvalget i 1932. Det viser sig, at Socialdemokratiet i Tiden fra 1932 til 1935 havde en Fremgang paa ca. 100 000 Stemmer, og dernæst, at Halvdelen af Socialdemokratiets og de Radikales Flertal i dette høje Ting skyldes for det første den Forøring, Socialdemokratiet fik i Roskilde, og for det andet de to Lodtrækningsheld, som Socialdemokratiet havde — det, som „Den Gyldenblonde“ i sin Tid sagde var Udtryk for, at Folket viste sin Tillid til Regeringen gennem Lodtrækning.

Man har sagt, at det er lettere at frage Regeringspartierne deres Flertal i Folketinget end i Landstinget, og det er ganske vist rigtigt. Men det nye Flertal i Folketinget vilde komme til at bestaa af 8 forskellige Partier, som ingen Mulighed havde for at kunne samarbejde. Bedømmer man Styrkeforholdet mellem Regeringspartierne paa den ene Side og Venstre og Konservative